

Publicerad 2010-04-23 17:35 av existens_minus

i ljus

det är här vi ska bli gamla
utan mening där vi alltid ramlar
bortom allting
där vi föddes
i det svarta

vi kommer aldrig att leva
det har vi alltid vetat
vi kommer aldrig att leva
vi slutar aldrig att leta

i från början fanns strimmor av ljuset här
men blev utbytt mot sorg
om man fastnar för länge i en vinkel av livet
dör man sakta till ljud i moll

vi kommer aldrig att leva
det har vi alltid vetat
vi slutar aldrig att leta
vi kommer aldrig att leva

och det hopp om att ni ska vakna
har runnit bort i svart sand
jag var blind
men jag trodde det fanns en chans att människan
skapa en värld där inga gränser fanns

vi är så förda bakom deras ljus
så vilse i överhetens hus
deras ögon stirrar in i ljus
medan andras letar slutet nu

vi är så förda bakom deras ljus
så vilse i överhetens hus

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren existens_minus med Poeter.se id #32222 innehar upphovsrätten